

27. jul. 1848

AFSENDER

Martinus Rørbye

MODTAGER

Rose Schiøtt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Skagen

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Elna Kall

Emily Kall

Harriet Kall

Peter Julius Kall

William Kall

Johanne Georgine Landt

Nancy Gerhardine Rørbye

Arkivplacering:

Det kgl. Bibliotek, Acc. 1996/44

TRANSSKRIFTION

Skagen den 27de Juli 1848.

I Dag kom Posten her til Stedet; men der var intet Brev til mig kjære Rose, jeg maatte tye til dit siste og lære det endnu engang, for at jeg idet Mindste kunne indbilde mig, at jeg havde faaet Et nu. Dog, jeg kan vel tænke du har fult op at gjøre med være smaae Pudslinger, og at Tiiden ikke alletider er til din Raadighed, og at de maae passes først, finder jeg ganske i sin Orden, naar du saa blot vil erindre mig naar Leilighed gives. – At jeg længes efter paa nye at høre hvorledes du og Børnene leve vil du finde ganske naturligt, da jeg alt har været borte i næste 3 Uger og blot modtaget et Brev; dette var vel for saavidt tilfredsstillende, da jeg hørte at Alt stod vel hjemme; men da du deri underrettede mig om, at Frue Lautrup nu, efter dit Ønske, var tagen bort, skulle det være mig meget kjært at erfare, at du nu ogsaa selv var istand til at varetage disse Sager, og dertil beholde et godt Houmeur. Det er derpaa at det især kommer an kjæreste Rose, uden det bliver Livet ofte besværligt, hvor det ellers er fult af Nydelser og Glæder. I disse Dage maae jeg ofte gjentage dette for mig selv; thi det vedvarende slette Veir gjør mig ofte ganske fortvivlet, jeg havde haabet et ret stort Udbytte af min Reise, og har til Dato næsten Intet, bliver det saaledes ved, kunne jeg have sparet mig for at være skilt fra dig og de velsignede Børn, og de Udgifter som en Reise medfører, kunne have været anvente paa en behageligere og nyttigere Maade. Men, der er vel ogsaa en Styrelse •2• i dette og endnu er der levnet mig nogen Tiid, vil Veiret da tillade det kan der endnu komme Noget i Mappen. – Mit forrige Brev¹ modtog du fra Frederikshavn, hvor jeg tilbragte 4 Dage i øsende Regn hos Nancy,² hvor jeg alligevel ikke havde ventet at kunne arbejde synderligt; jeg befant mig altsaa meget vel i hendes gjæstfrie Huus, og naar Regnen tillod det, gjorde vi en og anden Visite til Byens Honoratiores, der under mit forrige Ophold her havde vist mig Høflighed. Vi vare saaledes ogsaa hos Doctor Wilumssen hvis nydelige Kone nu var dobbelt smuk ved hendes Svangerskab; hvis dine brune Pletter i Ansigtet og paa Halsen endnu ikke ere ganske borte, da kan jeg trøste dig med at de snart forsvinde; thi Frue W. saae nu fuldkommen ligedan ud, og da jeg paa anden Haand erkyndigede mig derom, erfarede jeg at hun alletider under lignende Omstændigheder havde været saaledes; men, at det seenere aldeles forsvant, og er det altsaa saaledes Tilfælde med den ene smukke Kone, maae det jo rimmeligviis ogsaa være det med en Anden. Under mit Ophold der i Byen har du og vore Børn ofte været Gjenstand for min Samtale med Byens Familier, du har der et stort Rye ved Gines³ og Nancys Relationer til dem, der ikke vare der, da du

gjæstede Frederikshavn; nu var der en bestandig Spørgen af Damerne hvormange Børn du havde, hvorledes de saae ud, etc: etc: dette gav endog i Kalls⁴ Huus Anledning til en snurrig Yttring af Nancys lille William,⁵ der ligesom Terese ikke kunne faae i sit Hoved hvor Drengene vare; han kom meget troskyldig hen til mig og sagde "Onkel Matinus lad mig see du faaer nogen Drenne". Det var naturligviis til stor Glæde for de Tilstedeværende. Man er i Frederikshavn •3• just ikke synderlig tilbageholden Yttringer i denne Retning, og til et vist Punkt kan jeg ogsaa ret godt tale med; men hvores gode Svigerinde overskrider ikke siældent dette, og da bliver jeg paa engang stum; saa meget Snerperie er mig imod, ligesaa meget finder jeg et uanstændigt Sprog uden Viid fordømmeligt og især hos en Dage. Med Nancy er dette langt fra Tilfælde, har hun nogen fremragende Feil, da er det hendes umaadelige Snakken. – Nancys siste lille Pige⁶ er et fuldkommen Siidestykke til Terese som Barn, hun er virkelig næsten til at lee af saa tyk og rubust er hun; paa de andre Børn saae jeg ingen synderlig Forandring; N talte meget om en lille Tour til Kjøbenhavn og hun ønskede da at medtage Hariette⁷ og Elna⁸ hvis lespende Stemme volder Nancy nogen Bekymring, og betvivler imidlertid, at der fra den lægevidenskabelige Siide lader sig gjøre noget derfor. – Dog kjære Rose nu lidt om min fremtidige Reise: I overmorgen forlader jeg Skagen, hvis det for Regn er gjørligt, min Agt er at reise langs ned af Stranden til Uggebye Bro og derfra gennem Landet til Hjørring; der venter jeg muligt hos Blesbergs at finde Brev fra dig, da jeg har paalagt Nancy at sende dine Breve did; da jeg fra Hjørring agter mig ned til Kysten i Vest og navnlig til Lønstrup, Løkken og Blokhuusene kan Blesberg bedre besørge mine Breve til det Sted, hvor jeg vil underrette ham om at jeg opholder mig. Jeg haaber saaledes, at ingen af dine Breve skal forfeile mig; du kan ogsaa nu om du ønsker adressere dit Brev directe til B i Hjørring, og det bliver da det siste jeg paa denne Tuur modtager fra dig; jeg agter nemlig at indrette det saaledes, at jeg kan være hos dig Fredagen den 11te August. Det er med Iris jeg da vil komme og jeg haaber da [at] finde dig kjæreste Rose og alle Børnene muntre og tilfredse. Jeg længes meget efter at see hvormeget den lille har forandret sig til det bedre, jeg mener naturligviis til det større; thi smukkere kunne hun vel neppe blive, ikke sandt? Du maae endelig tale lidt til Elna mig, at jeg ikke skal have den Sorg at hun har glemt mig, med Athalia og Therese har det vel ingen Nød. Lad Athalia skrive det Brev •2• til mig, du sist talte om, du maae siige hende, at jeg længes meget derefter. Besynderlig er den Kjærlighed man har til sine Børn, den største Ubetydelighed, naar den blot angaaer dem har Interesse, og dette i en endnu langt høiere Grad, naar man er fjernet

fra dem; men Noget lignende gjælder jo ogsaa om dig, men du kan vist neppe taale at jeg siiger dig det, og jeg vil altsaa tie, for at jeg ikke skal finde dig ganske •1• fordærvet og kjæphøi, naar jeg kommer hjem; jeg vil helst see en kjærlig og god Kone, der viiser en skrømtet Tilfredshed, kort sagt kjæreste Rose, jeg vil have Gjengjæld. Og nu for i Aften Farvel, Klokken er igjen bleven mange, det er over Midnat; men her er ingen Vægter der bebuder dette, uden for brummer Havet og Stormen hviner i Klitten, jeg har det godt herinde, jeg har tænkt paa dig og de kjære Smaae, naar de vaagner, tænker jeg vil du faae disse Linnier, og da see at jeg bestandig er din hengivne Ven Martinus.

¹ Brevet dateret 20. juli 1848.

² Nancy Gerhardine Rørbye.

³ Johanne Georgine Rørbye, f. Landt.

⁴ Peter Julius Kal.

⁵ William Kall.

⁶ Emily Kall.

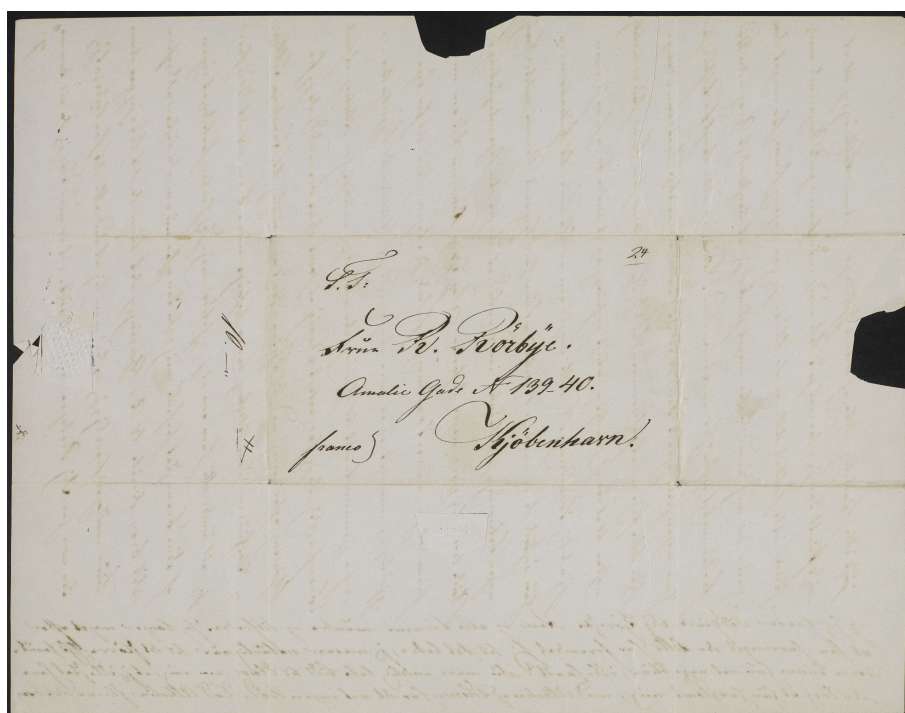
⁷ Harriet Kall.

⁸ Elna Kall.

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 21st inst. in relation to the
 matter of the Winnipeg and St. James Winnipeg and St. James Winnipeg and St. James Winnipeg and St. James
 and in reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration.
 I am, Sir, very respectfully,
 Yours, &c.
 J. H. [Signature]

[illegible]

[illegible]

F. S.

24

Ström P. Rörbye.

Amalie Gade A 139.40.

franco } Høbenhavn!